

Interpellation till Hans Lindberg, kommunstyrelsens ordförande (S)

2017-02-17

Tala klarspråk gällande "anpassning" av lokalförsörjningsdirektivet?

Lokalförsörjningsdirektivet har beslutats av kommunfullmäktige (2008), men trots det gör Socialdemokraterna i majoritet med Moderaterna ständiga avsteg från att kommunal verksamhet ska bedrivas i kommunalt ägda lokaler. På goda grunder har Vänsterpartiet nyligen motsatt sig ett förslag om formell "anpassning" av lokalförsörjningsdirektivet i samband med nya investeringsprocessen. Direktivet värnar klokt nog att skattemedel går till det som de är avsedda för, samt innebär en rad andra fördelar på lång sikt och i princip inga nackdelar.

Lokalförsörjningsdirektivet säger att kommunala fastigheter ska inrymma kommunala verksamheter samt att den långsiktiga kommunnyttan alltid ska vara vägledande. Vår tolkning av en "anpassning" av lokalförsörjningsdirektivet innebär att kommunen i högre utsträckning tecknar långa hyreskontrakt av privata aktörer och därmed slipper investeringskostnader. Dessa ojämlika partnerskap med näringslivet innebär att Umeås skattebetalare betalar mer i hyra, men saknar långsiktig rådighet över lokalerna. Så länge kommunen själv äger fastigheter så är risken mindre att överraskas av kraftiga kostnadsökningar. Privata aktörer kan sälja sina fastigheter och förändra hyresvillkoren. En långsiktighet i kommunens investeringsprocess garanteras bäst av ett ägande i egen regi.

Exempel på avsteg från direktivet är bl a Gymnastikens Hus, där hyran av Balticgruppen för umeborna innebär en väsentligt högre driftkostnad, samt Väven, ett 50-50 % ägande där kommunen idag står för 94 % av hyresintäkterna till bolaget, men får hälften av bolagets vinst. Stora kommunala verksamheter där kommunen redan hyr in sig hos privata fastighetsägare är bl a Socialtjänstens Hus, Västangård skola och Gymnastikens Hus. Ytterligare byggnationer med långt framskridna planer för att hyra in sig var gymnasieby, fotbollshall samt att kommunen håller på att ytterligare låsa fast sig i mer omfattande förhyrningar gällande Socialtjänstens Hus. Fastigheter i riskzonen för försäljning är; Scharinska villan, Rådhuset och gamla Vasaskolan inklusive hela dess kvarter kallat Siv. Positiva exempel som har skett de senaste åren är: Ålidhemsskolan, Umeå Centralstation, Navet samt den kommande upprustningen av Fridhemsgymnasiet, som Vänsterpartiet tidigt förespråkade. Dessa goda exempel visar på den långsiktiga väg som vi anser att Umeå kommun bör ta för att värna skattemedel, säkra grundläggande välfärd och vara den aktör som styr Umeås utveckling.

Frågor:

- 1) Vilka specifika "anpassningar" åsyftas när det gäller "anpassningar av lokalförsörjningsdirektivet" utöver de stora avsteg som redan gjorts och hela tiden görs?
- 2) Är partnerskap med näringslivet och dyra hyreslösningar för skattebetalarna den nya socialdemokratiska politiken?

Ulrika Edman

Lasse Jacobson
Vänsterpartiet